

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra ADAM OEHLENSCHLÆGER. Et Mindeskrift om Festen den 14. November 1849

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 18. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1850_970-txt-shoot-idm277/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

som ogsaa Nordens Eenhed vilde blive, dersom *Rusland* opslugte hele Norden; men *Enigheden* mellem skikkelige Folk kan aldrig blive for stor, og skjönt den ifjor begyndte meget godt mellem os og vore nordiske Grander, saa er den dog endnu saa lille, at vi maa ønske den Væxt i Dagetal, og hvad vi i denne Henseende ønsker kan vi ogsaa godt vente, eftersom *Nordens Guder*, der naturligviis paa et Haar ligne *Nordens Aand*, de var altid meget enige, saa det var kun *Løke*, der gjorde Klammeri, og naar han gjorde det for grovt, da veed vi, at *Thor* smed ham paa Døren.

Ved „*Nordens Guder*“ kommer vi desuden her naturligviis strax til at tænke paa *Skjalden*, der vakte Nordens Guder af den lange Dvale, som de *tydske Lærde* vel tænkte, skulde været en evig Søvn, men tog dog, som saa tit, og som vel var, mærkelig fejl, og ved at tænke paa *Nordens Hoved-Skjald*, *Adam Oehlenschläger*, kan vi faae et deilig Forbillede paa *Enighed i Norden*, thi da han, for et halvt Aarhundrede siden, først slog paa den ægte nordiske Stræng, som vi kalder „*Brages Guldharpe*,“ da vaagnede alle lydhøre Folk i Norden og enedes prægtigt om at lytte, og vel var vi mange i alle tre nordiske Riger, som siden slog paa samme Stræng, hver efter Evne og hver paa sin Viis, som alt maa gjøres, der skal due noget; men vi er allesammen enige om, at vi har lært af ham, og at han er vor *Mester!*

See, saaledes er det, jeg ønsker, at Folk i Norden skal blive enige i det hele med *Nordens Aand* og *Nordens Guder*, *Løke* naturligviis fraregnet, men saa i det enkelte gjøre Hver sit Bedste, og saaledes har jeg den Ære at udbringe Skaalen for *Nordens Enighed!*

Efter denne Tale, der hyppigt blev afbrudt af Bifaldsytringer, fulgte en Sang af H. C. Andersen:

